

leti našli delavci zlat od Heraklija, v posesti gosp. Gutmansthala, pri „Zidanem mostu“ Vitelija v posesti gosp. Zoreta, Zenota pri Šmarjeti, Anastazija pri Mokronogu itd.

Numizmatike in sploh vsacega, kogar arheologični spisi zanimivajo, pa opozorujem na zagrebški „Viestnik“ glasilo „arheologičkoga društva“, kateri uže dve leti, štirikrat na leto v zvezkih izhaja. Člani društva plačajo 1 gld. vpisnine, 2 gld. pa je letnine plačati, za druge naročnike velja letnik 4 gold. Dozdaj še nisem v nobenem domačem listu bral „Viestnika“ priporočnega. Naj bode tedaj s temi vrsticami priporočan!

Iz Leskovca pri Krškem.

France Jarc, kaplan.

Starozgodovinske stvari.

Privatna posestva Andehščanov na Kranjskem.

Spisuje Davorin Trstenjak.

II.

In monte s. Stephani.

Sophia, soproga Bertholda II., pokloni imetje „in monte St. Stephani in Caneola“ samostanu Diesenskemu. (Diessens. Necrolog ad 8 Id. Septbr.) To imetje je moralo biti v okrožji kranjskem (Krainburg).

Libech, Luhs.

Imetja in pravice „in Libech et Luhs“ (Lož?) je poklonila Sophia, Henrika IV. soproga, oglejskemu patriarhatu. (Thesaurus ecclesiae aquilijensis, ed. Bianchi, pag. 18.)

Michow.

Leta 1204... 20 je Henricus, marchio Istriae sporočil na tožbo Otona bamberskega, katerega „nepos“ se imenuje, frizinskemu škofijstvu v odškodovanje za krivice, katere mu je storil „in Lonca“ (Loka, Škofja Loka) 50 kmetij pod gradom Michow, katera pa od škofa zopet dobi v feud (Lehen). (Kopia listine v kralj. bavarskem državnem arhivu št. 238 list. 122.) Michow je Mehovo na Dolenjskem. Pri imenu „Lonca“ še nahajamo staroslovenski rhinezem.

Terpliz.

Leta 1228. Henricus, marchio Istriae, pokloni zatiškemu (Sittich) samostanu za zveličanje svoje in svojih prednikov duš vse svoje premoženje „in Stoheganstorf“ (kje je?) „in Lonech“ (kje je ta kraj?) in eden mlin „prope Terpliz“ (Toplice?) in 15 kmetij s desetinsko pravico na hribu: Wolawe (Volavle?) s to pogodbo, da noč in dan pred altarjem D. M. ima luč na dveh svečnikih goreti. (Cela listina se najde pri Mariann, Austria sacra 7, 314—5).

Zlap.

25. januarija l. 1223. Henricus, marchio Istriae pokloni 6 kmetij v vasi „Zlap“ prope: „Wippach“ samostanu Diessenskemu, vendar si izgovori pravico posestva, kakor dolgo bo živ. Med pričami sledeči kranjski plemiči: „Wilhelm de Eicho (Dob pri Rakovniku?), Wulfing de Wippach, Gerloch de Steine, Bertold de Gurgveld. (Original listine v kralj. bavarsk. državnem arhivu natisnen v Monum. Boica. 8, 170—1.)

Landestrost.

„In Landestrost“ je podpisala Agnes III. 7. julija leta 1257. neko pismo, tako tudi „in Scharfen-

berg“ leta 1246. in 1248. (Glej Fontes rerum austria. 2. 1. 9—10).

Shirnomel.

Listina Bertolda IV. 1228. l. 18. oktobra „in Shirnomel (Glej „Mittheil. des hist. Vereins für Krain“, 2, 35.)

Razen teh posestev so vojvode meranski imeli feude (Lehen) od frižinskih škofov, in sicer: „in Guttenwerth, ambo Paiersdorf, Gabriele, Kertinwerch, Klenowik, Laknitz, Gross- in Klein-Pölland, Sagrad, Altenburg, Draga, Strug, brod ob Krki med Dobravo in Drammo.“

Henricus, marchio Istriae in feudum — „Guttenwerde, Weinperch, Zagrat, Ceenonich, Polanum majus itd. (Obširno: Fontes rerum avstr. 2. 31. 128—9. 132—3. 154—5.)

Od krških škofov so imeli feude trdnjavo: Lübeck (kje je stala?)

Henricus, marchio Istriae „castrum Liebek“, feudum Chersteten. (Glej „Archiv für Kunde österr. Geschichtsquellen 27, 178—9.)

Ministerialci Andehščanov in njihova posestva so bila: „in Eich, Gurgvelde, Vellach, Winklern, Sonegg, Rosinbach, Nassenfuss, Reitenburg, Duplach, Preissegg, Inselwerth, Rabensberg, Neudegg“ itd.

Kogar zanimlje domača zgodovina, lahko po teh regestih sestavi obširno razpravo o vojvodih meranskih na Kranjskem.

Slovensko slovstvo.

Vabilo na naročbo.

Prečastiti slovenski duhovščini ponudim s tem novo slovensko bogoslovsko knjigo: „Spovednik in njegova služba“, spisal in založil Fr. Kosec“.

Milostljivi gospod škof tržaški in koperski potrdili so knjigo s sledečimi besedami: V natis rokopisa „Spovednik in njegova služba“ radostno dovolimo in knjigo duhovnikom priporočamo“. — Učeni gosp. župnik M. Sila, komur so svitli g. škof rokopis dali v presojo, pa o tem mojem rokopisu pravi: „Za duhovnike bo delo vsakako zanimivo in zelo koristno, kajti našli bodo v njem mnogo važnih in potrebnih nauk o zakramentu sv. pokore. Vse hvale vreden je trud pisateljev, ki se je lotil spisovanja tako važne knjige, a to temveč, ker nima v tej stroki prednikov. V svoji knjigi drži se povsema strogo nauk katol. cerkve.“

Knjiga obsega to-le: „Vvod. O pokori sploh 1. do 6; I. Del. Spovedniku potrebna svojstva. Potrjenje in sodnost 7—23; Lastnosti in čednosti spovednikove 24—32. II. Del. O dolžnostih spovednika in spovedenca gledé zakramenta sv. pokore. Oziroma kesanja 33—38. Oziroma spovedi in opominov 39—59. Oziroma pokore 60—68. Spokorna dejanja 69—88. Sv. odveza 89—91. Dolžnosti spovednikove po spovedi 92—94. Posebna pravila oziroma nekaterih spovedencev 95—133. Nekaj primerov opominjevanj 135—154“.

Knjiga bo dotiskana koncem prihodnjega meseca januarija 1881. leta. Imela bo 300 strani velike esmerke in bo veljala g. naročnikom 1 gold. 20 kr. — Naroča se: „Franc Kosec, župnik v Truškah, pošta Koper (Capodistria)“. Da se gospodom naročnikom knjiga ne podraži s pošto, bom vsem, ki naročnino pošljejo franko, tudi knjigo poslal franko.

Ker je knjiga po svojem obsegu namenjena le duhovnikom in se zato svetovnih naročnikov ne morem nadejati, zato še posebno prosim obilne naročbe od strani prečastite duhovščine.

Fr. Kosec.